

назадъ и стана още по-добъръ обектъ за прицѣла на защитниците.

— Де, да ви видя сега... А, ще убивате... майка ви проклета... Гледай! гледай! Тильо, гледай какъ ще го завъртя на перенде тоя капитанъ.—Говори съвсемъ спокойно другарът на разкъсания преди малко новобранецъ и се прицѣлва въ нѣкаква невиждана отъ менъ точка.— Премѣтна се, сега вече не може бѣга... И все така бѣбрейки си, като сомнамбулъ, той спокойно дига пушката и следъ всѣки вистрелъ съобщава на убития си другаръ: — Още единъ премѣтнахъ... осемъ станаха... Уфъ, пущинитѣ, тѣ сж толкова много, трѣбва да избия най-малко само азъ сто... Господинъ Подпоручикъ, оня дето се ниши да го премѣтна ли? — и безъ да чака отговоръ отъ менъ, той пакъ дига пушката си и азъ виждамъ какъ се отмѣтна главата на бѣгащия сърбинъ назадъ и тѣлото му се сгромоляса между другите трупове.

Третата верига зае мѣстото на втората и тя стигна до теленитѣ мрежи, остави половината отъ състава си и отбита, омаломощена търти да догонва първите вериги. Надъ хиляда трупа сж предъ дружината. Но неприятельтъ не се отказва... той ще даде всички живи сърби въ жертва, но ще иска да сломи силата на бугарашите. Новите му атаки биватъ винаги кърваво отбивани и до вечерта всички десетъ атаки пропадатъ предъ теленитѣ мрежи. Сливненци се задържатъ по мѣстата си и не се смущаватъ много отъ адския артилерийски огнь.

На лѣвия флангъ върху 11-а рота, нападението е било най-жестоко. Въ донесението на ротния командиръ се прозира на какъвъ рисъкъ сж били изложени. Първата линия отъ окопи предъ ротата не били заети и неприятелските групи, които като че ли извирали отъ земята, се настанявали въ тѣхъ и скоро поставили нѣколко картечници между чуките въ флангъ на ротата и започнали да я жарятъ. Неприятельтъ следъ обѣдъ нарасналь на дружина. Нашата артилерия започнала да сипи страшенъ жупелъ върху тѣхъ и ги разпръсва изъ канаритѣ. Огньът билъ убийственъ и тѣ дали много жертви, но щомъ батареята замъкала, наново се организирали и опита на търва дружина да ги атакува, пропаднала безуспешно.